

LASCIA CH'IO PIANGA

Muziek waar
het hart van
gaat zingen

57

Aria uit de opera *Rinaldo*, HWV 7
Händel, Georg Friedrich (1685 – 1659)

Cecilia Bartoli, mezzosopraan
Academy of Ancient Music
Christopher Hogwood

*Lascia ch'io pianga la dura sorte
E che sospiri la libertà!
Il duol infranga queste ritorte
de' miei martiri sol' per pietà.*

*Ik laat tranen vallen over het harde
lot, en slaak een zucht naar de
vrijheid! Breek in mijn smart deze
banden, die mij knellen, alleen uit
genade.*

Uit dezelfde opera *Rinaldo* is deze totaal andere aria. Het toont de grote veelzijdigheid van Händel, die gelukkig steeds meer gewaardeerd wordt om zijn prachtige barokopera's.

Händel heeft deze muziek meermalen gebruikt. Eerst alleen instrumentaal als een Aziatische dans in zijn opera *Almira* (1705). Twee jaar later komen er woorden bij in de aria *Lascia la spina* in zijn oratorium *Il trionfo del Tempo e del Disinganno*. In 1711 reviseert hij deze aria en gebruikt hij er een heel andere tekst bij en dat is dan de aria zoals die hierboven staat vermeld. In hetzelfde jaar is de première, waarbij een sprookjesachtige enscenering werd gebruikt die bijzonder veel waardering oogstte. In *Lascia ch'io pianga* bezingt de ontvoerde Almirena, die de geliefde is van Rinaldo, haar schrijnende lot in de betoverde tuin van Armida (de bondgenote van Rinaldo's rivaal Argante die in nummer 56 zijn gezicht liet zien).

Händel zou de muziek in veertien dagen hebben gecomponeerd en nog meer melodieën uit eerdere werken gebruiken. Alle grote sopranen hebben deze aria op de plaat en CD gezet.